

4. ŘEČ PŘÍMÁ A NEPŘÍMÁ

1. Nejprve doplňte *i, í / y, ý*. Potom přečtěte text a zjistěte, kolik mluvčích v ukázce hovoří. Jejich počet запиšte do kroužku.

To s *i* můžete m*y*slit, jak pavouk zkoprněl, když v *i*děl v pavučině takového nemotorného brouka, který sebou házel jako ryba v s*í*ti.

„Co tu děláte?“ udeřil na něj zhurta.

„V *i*s*í*m, pane šéf, copak nev *i*díte?“ řekl P*y*tlík a měl také pravdu.

Pavoučí děti, které za tátou přiběhl*y*, už to bral*y* jinak.

„Tatííí, chytil jsi nám něco k jídlu?“ volalo jedno.

„Tatííí, ten se třese!“ křičelo druhé.

„Jééé, tatííí, ten je legrační, nechej nám ho na hraní!“ pros*i*lo třetí.

Ale najednou, uprostřed všeho volání, se utrhlo několik vláken pavučiny a P*y*tlík spadl horempádem dolů.

5

(Ondřej Sekora: Brouk Pytlík; ilustroval Ondřej Sekora; upraveno)

- a) Rozlište přímou řeč a věty uvozovací. Přímou řeč podtrhněte **modře**, věty uvozovací **oranžově**.

5. STAVBA VĚTY – OPAKOVÁNÍ

1. Přečtěte text a doplňte *i, í / y, ý*. **Modře** podtrhněte souvětí.

Knihy

Téměř všechny m*y*šlenky a objev*y* učiněné během věků můžete nalézt v knihách. Kniha je jedním z největších l*i*nských v*y*nálezů.

V*i*te, že první knihu zhotovil *i* Egyptaně před v*í*ce než pěti tis*í*ci lety? B*y*la psána na papyrových sv*í*tcích. Římané v*y*nalezl*i* knihu, jak ji známe dnes. Pro stránky použil *i* upravenou zv*í*řecí kůži – pergamen. Po staletí se knihy psal*y* ručně, proto b*y*ly vzácné a drahé. V osmém století Číňané v*y*nalezl*i* knihtisk, který umožnil v*y*robět větší množství *i* knih. Přispěl ke zlevnění knihy, a tak se zv*ý*šil počet čtenářů.

(Dětská ilustrovaná encyklopedie – Svět kolem nás; upraveno)

- a) Zapište větné vzorce souvětí.

V1, že V2? V1, jak V2. V1, proto V2. V1, který V2. V1, a tak V2.

- b) Vyberte, co je **pergamen**: ☒ upravená zvířecí kůže, ☐ papír.

Vyberte, co je **papyrus**: ☐ zvířecí roh, ☒ materiál z vodní rostliny, na který se psalo.

Vyberte, co je **svitek**: ☐ něco, co svítí, ☒ něco svinutého.